

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ . . . 1/2 τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . . 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ὑπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται.
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρίδην διευθύνοντα
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Διὰ τί ἡ Ἰταλία ἐχθαίρεται
τὴν Ἑλλάδα). — Ἡ νέα φάσις τοῦ κρητι-
κοῦ ζητήματος (Δι' ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ
κ. Α. Ζαΐμη διασαφήσεις τῆς Διακοινώ-
σεως καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Β' κρητικῆς συνελ-
θεως ἀποδοχὴ αὐτῆς). — Ἡ πρὸς τὸν Μη-
τροπολίτην Ἀθηνῶν ἀπάντησις τοῦ ἀρχιε-
πισκόπου Καντεβούριας. — Ἀγγέλματα καὶ
ὁρῶν. — Ἰταλικά μονομάνια (τὸ βιβλίον
τοῦ Παλλεγγρίνη). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι — Τε-
λευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1906

Υπάρχουσι πολλοὶ παρ' ἡμῶν οἱτινες υπεί-
κοντες εἰς τὴν κεκτημένην οὕτω εἰπεῖν φορὰν
τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἔχρουσι ἀτενῶς
τὰ βλέμματα ἐστραμμένα πρὸς βορρᾶν καὶ
ἀνατολᾶς, κατὰ τὴν φορὰν δὲ ταύτην καὶ
σκέπτονται καὶ ἐνεργοῦσι καὶ συμβουλευοῦσι
τῇ πολιτείᾳ τὰ πρακτέα. Οὗτοι βλέπουσιν
εἰσέτι ὡς μόνον ἐχθρὸν τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς
τὸν Τούρκον, πρὸς τὴν ἐκπολεμιστὴν δὲ τοῦ-
του συμμαχίαν τὰς τε σκέψεις καὶ πράξεις αὐ-
τῶν. Δὲν εἶδον εἰσέτι οὕτω, ὅτι πλὴν τοῦ
Τούρκου ἐφύπνισαν νέοι ἐχθροὶ, βόρειότερον
μὲν οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Σέρβοι — παραλείπο-
μεν τοὺς Ρωμουνούς, διότι οὗτοι συχρὰ θὰ
μεταλλάττωσι διαγωγὴν, ὅτε μὲν παραφρο-
νούντες, ὅτε δὲ νηφαλιώτεροι καθιστάμενοι,
ἀλλ' οὐδέποτε μέλλοντες νὰ ἐλθῶσιν εἰς ρῆξιν
ἐκ τοῦ συστάδην πρὸς τοὺς Ἕλληνας — δυσ-
μικρότερον δὲ οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Αὐστριακοί.

Ἀλλ' ἀκριβῶς, διότι οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν εἶναι
πλείοντες τοῦ ἐνός, δὲν πρέπει ὑπερβολικῶς
νὰ ἐγώμην τοὺς περὶ τῆς ἡμετέρας τύχης
ρόβους.

Ὁ πορθημὸς τοῦ Ὑδρουβντος εἶναι τὸ με-
ταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας ἐπίμαχον ση-
μεῖον, τὸ ἐνέχον μεγίστην, αὐτόχρονην ζωτι-
κὴν σπουδαιότητα δι' ἡμᾶς, ἀμφότερα τὰ κράτη
ταῦτα, ἐν αὐτῷ δὲ ἀναζητητέα ἡ κλεῖς τῶν
ἐκατέρωθεν ραδιοσυγκρούσεων ἐν τῇ ἐλληνικῇ χερσο-
νήσῳ, τῆς ὑπόουλου καὶ κρυφίας, ἀλλὰ καὶ
σπουδαιότητος ἀντιζηλίας, ἣν βλέπομεν ἐν
Ἀλβανίᾳ, Ἡπειρῷ, Παλαιᾷ Σερβίᾳ, Μακε-
δονίᾳ διεξαγομένην μεταξὺ τῶν δύο συμμά-
χων Δυνάμεων.

Προνοητικώτερα καὶ ἐμπεδωτέρα καὶ εὐ-
σταθεστέρα ἡ αὐστριακὴ διπλωματία ἤρχισε
πρωτίμως τὸ ἔργον τῆς σπορᾶς τῶν διχο-
νομιῶν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ἐλληνικῇ χερσονήσῳ
λαῶν, πρὸς κοινὴν πάντων ἐξασθένειαν, ὅπως
εὐκολοῦν καταστάσῃ τὴν λείαν. Τῆς αὐστρια-
κῆς διπλωματίας καρπὸς εἶναι ἡ δημιουργία
τοῦ ρωμουνικοῦ λεγομένου ζητήματος ἐν Μα-
κεδονίᾳ καὶ Ἡπειρῷ, ἡ ἐνίσχυσις τοῦ καθο-
λικοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ στοιχείου τῶν Μιροϊτῶν
καὶ ἡ ἐπιμακρόν χρόνον εἰς τοὺς Βουλγάρους
εἶναι, ἐξ ἧς οὗτοι ἀδυνάτως ἤρπασαν τὴν Ἀνα-
τολικὴν Ρωμυλίαν. Ἀλλ' ὅτε διὰ τοῦ Μυρ-
στεγίου προγράμματος ἐνόμισεν, ὅτι ἐπέστη ὁ
καιρὸς νὰ ὀρέψῃ τοὺς καρπούς τῶν πολυετῶν
αὐτῆς μάχων, παρέστη ἡ ἀρτιγέννητος Ἰτα-
λία προτείνουσα ἰδίᾳ ἀξιώσεις καὶ ἡ κατα-
κύρωσις τοῦ νομοῦ Μοναστηρίου εἰς τὴν ἰτα-
λικὴν ἐποπτεῖαν καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ Δεζζάρ-
τῆ ὡς ἀρχηγοῦ τῆς μακεδονικῆς χωροφυλα-
κῆς ὑπῆρξαν τὰ πρώτα μαρτύρια — ἵνα μὴ
μνημονεύσωμεν τὴν ἀνήθικον ἀντιδράσιν τῆς
Ἰταλίας κατὰ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα προσαρ-
τήσεως τῆς Ἡπειροῦ διὰ τῆς ἐν ἔτει 1878
ἐθνεύσεως τοῦ ἀλβανικοῦ συνδέσμου — τῆς ἐνερ-
γοῦ καὶ ἀπροκαλύπτου ἐπεμβάσεως τῆς Ἰτα-
λίας εἰς τὰ πολιτικὰ προβλήματα τὰ ἐν τῇ
νοτιανατολικῇ Εὐρώπῃ πλέγοντα σήμερον.

Ἀλλ' ἡ ἀμειβία τῶν Δυνάμεων τούτων
ἀντιζηλία ἐγέννησε τὴν ἀνάγκην πελατείας.
Ἕλληνας, Βουλγάρους, Σέρβους, Ρωμουνούς ἔχου-
σιν ἀντίθετα συμφέροντα, τούτων δὲ οἱ τρεῖς
πρώτοι κινεῖται τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, ἐπ' ὧν
ρίπτονται τὰ βλέμματα τῆς κοινῆς ἀπληστίας
τῶν μεγάλων τούτων ἀρχάγων. Ἀπ' οὗ δὲ
ἐκρῆσαν τὰ μικρὰ ταῦτα ἔθνη, ἐρχονται

σήμερον οἱ ἄλλοις ρίπτοντες τὸ ἄγκιστρον, ὅ-
πως συλλάβωσιν ἐκάτερος τοὺς νομιζομένους
αὐτῷ χρησίμους συμμάχους.

Καὶ αἱ προσπάθειαι αὗται καθίστανται ὁ-
νημέραι εὐκρινέστεραι. Ἰταλοὶ καὶ Ἕλληνες,
πολιτικῶς ὁμότροχοι ἐν τοῖς πλείστοις, ὁμοίαν
ἐπιτελεσάντες σταδιοδρομίαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ
πολιτισμοῦ, συναναμιχθέντες δὲ τοσοῦτον,
ὥστε μέγα μέρος τῆς ἰταλικῆς φυλῆς νὰ ἔχῃ
ἐντὸς τῶν φλεβῶν τοῦ οἴου καὶ τὸ ἐλληνικὸν
ἔθνος ἔχει αἷμα, τοὺς αὐτοὺς διατηρήσαντες
τρόπους τῆς σκέψεως καὶ τοῦ αἰσθηματος,
γειτονικῶς δὲ τοσοῦτον ἐγγὺς κείμενοι ἀλλή-
λων, ὥστε κοινούς νὰ ἔχωσι τοὺς φόβους καὶ
τοὺς κινδύνους καὶ κοινὸν τὸ συμφέρον περὶ
τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἐν ἣ κατ-
ηγήλασαν τὴν ἱστορίαν τῶν καὶ ἐλάμπουναν
τὸν βίον τῶν, διὰ τοιούτων δεσφῶν ἐνούμενοι
οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐμποιοῦσι τὴν αἰ-
σθησιν ἐλαυνόμενοι ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς λαῶν εἰς
τὸν μανθάνοντα, ὅτι ἀντὶ φίλων ἔχιστα
προσπαθοῦσι νὰ γίνωσιν.

Ἀλλ' ἀπᾶς ἐστὶ ἡ ἐλληνικὴ φυλὴ ἐπιμαρ-
τύρεται τὴν ὕβριν Ἀλθρείαν, ὅτι δὲν παύει
ἐν τούτῳ, ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι ὑπαίτια, ἀν ὁ
Αὐλὼν εὐρέθῃ ὑπὸ τῆς φύσεως νὰ εἶναι λιμὴν
τῆς ἐλληνικῆς Ἡπειροῦ, ἀν ὑπὸ τοῦ θείου
καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου ἐπιβάλλεται αὐτῇ νὰ
ζητῇ, ὅτι αὐτὴ ἀνήκει, ἀν ἡ Ἰταλία ποδοπα-
τοῦσα τὸν γεννητόρα αὐτῆς, τὸ δικαίον τῶν
ἐθνῶν, ἐρχεται μετὰ πρωτακρόστου αὐθαδεῖας
νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν ἐλληνισμόν, ἐν τῇ Εὐρώπῃ
ἀνεγνώρισεν αὐτῇ, τὸ δικαίον τῆς ἐθνικῆς
αὐτοτελείας.

Ὁ σλαβισμὸς — ἡ Ἀττὴ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς
χρόνοις ἡ ὀστρηλατοῦσα τὰ λατινογενῆ φύλα
φαίνεται, ὅτι ὁρᾷ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο — κατ-
ήττησε καὶ ἐταπεινώσε τὴν μεγάλην λατινι-
κὴν δημοκρατίαν, τὴν Γαλλίαν. Ὁ σλαβισμὸς
ἀπειλεῖ νὰ περιβάλλῃ δι' ἐνεδροὺς ἀνεξαλείπτου
σήμερον καὶ τὴν Ἰταλίαν. Διότι ἡ νεογέννητος
μεγάλῃ ἀδελφῇ Ἰταλίᾳ κατελήφθη ὑπὸ ἐρω-
τος ὁμοφύλου πρὸς τὴν ἡλαδικὴν ἐν τῇ ἐλ-
ληνικῇ χερσονήσῳ, ὅσον ὅξυ εἶναι τὸ κατὰ
τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς μένος, οὗ δείγματα
τρανὰ καὶ ἀναμνησθήτεα ἡγωνίσθη νὰ δώσῃ
ἡμῖν ἡ Ἰταλία καὶ ἐν Ἡπειρῷ καὶ ἐν Μακε-
δονίᾳ καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν αὐτῇ ἐστὶ τῇ Κερ-
κῶν! Ἀρὰ γε μετὰ ταῦτα πάντα χρῆζει
πολλῶν ἐξηγήσεων τὸ φαινόμενον, ὅτι ἡ Ἑλλάς
ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις τυγχάνει πρὸς πο-
τῶν, ὅς δὲν ἐνέμενε παρὰ τῆς Αὐστρίας;

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐπεξηγήσεις τῆς 1ης Διακοινώσεως
τῶν Δυνάμεων

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης, 4 τοῦ
Ἰστανίου, ἡ κρητικὴ συνέλευσις ἐπανέλαβε τὰς
ἐργασίας αὐτῆς. Καὶ αὐτὴν ὁ ὑπατος Ἀρμοστής
κ. Ἀλέξανδρος Ζαΐμης παραστάς διὰ λόγου δη-
κρίνησε τὰ ἀμφιβαλλόμενα καὶ πολλὴν ταραχὴν
ἐμπούσαντα σημεῖα τῆς πρώτης Διακοινώσεως τῶν
Δυνάμεων πρὸς τὸν πρῶτον ὕπατον Ἀρμοστήν
πρίγκιπα Γεώργιον. Εἶπε δὲ ἡ Α. Ἐξοχότης:

ἘΚΥΡΕΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΕΙΣ,

«Τῇ ὑποδείξει καὶ τῇ ἐκλογῇ τῆς Α.Μ. τοῦ
Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων περιεληθείς παρὰ τῶν
προστατῶν Δυνάμεων τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπαίου
Ἀρμοστοῦ, μετ' εὐφροσύνης χαίρει τὴν σήμερον τοὺς
ἀντιπροσώπους τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.

«Τὰς περὶ τοῦ πολιτεύματος, τοῦ τρόπου τῆς δι-
οικήσεως τῆς χώρας καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς γνώ-
μας μου γνωρίζετε ἤδη ἐκ τῆς προκηρύξεως, ἣν
κατὰ τὴν καθοδὸν μου, ὅμῳ ἀπόντων ἀντὶ διαγ-
γέλματος, ἀπέστεινα πρὸς τὸν Κρητικὸν λαόν.

«Αἱ προστατῆδες Δυνάμεις μεγάλα καὶ κατὰ τὸ
παρελθὸν παρέχον δεινὰ καὶ τῆς πρὸς τὴν Κρήτην
ἐμμενείας αὐτῶν, καὶ ἤδη διὰ τῆς διακοινώσεως
τῆς 10/23 Ἰουλίου ἐ.ε. πρὸς τὸν Ὑπατον Ἀρ-
μοστήν καὶ δι' ἐξέλιξις ἀπὸ 1) 14 Ἀδριανῶν
ἐ.ε. πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων,
διακοινώσεως ἣς ἀποτελεῖ μέρος ἀναπόσπαστον
τῆς πρώτης, ἀπέπεσον ἐν ἐξεδήλωσαν τὴν πρὸς
τὴν Κρήτην συμπάθειαν αὐτῶν.

«Καθῆκον ὅθεν τῆς Συνελεύσεως ὑπολαμβάνω,
νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων, αἵτινα
ἀναγράφονται ἐν τῇ διακοινώσει τῆς 10/23 Ἰου-
λίου ἐ.ε., καθόσον αὐτὰ ἀπ' αὐτῆς ἐξήρτηται.

«Τίνα τὰ μέτρα γνωρίζετε. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐπὶ
τῶν σημείων ἡ διατύπωσις δὲν ἐφάνη σαφῆς καὶ
ἐγεννήθησαν ἀμφισβητήσεις, ἐθεώρησα καθήκον μου
ἵνα, ἀποὺ διαβεβαιώσω ὑμᾶς, δι' οἱ Ἕλληνες ἀ-
ξιοματικοὶ περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἐδάφιον τέταρ-
τον τῆς διακοινώσεως θέλωσι κατέλθαι ἐντὸς μι-
κροῦ, ὅπως ἀναλάβωσιν ὑπερεῖαν ἐν Κρήτῃ. πα-
ράσχω εἴτα τὴν κατὰ τὰς προστατῆδας Δυνάμεις, ἀ-
κριβῆ τῶν ἀμφισβητουμένων διατάξεων ἐννοίαν ὁ-
πως, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας διευκολύνω
τὴν ταχέαν διεκπεραίωσιν τοῦ θέματος τούτου.

«Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου ἔκτον τῆς διακοινώσεως πα-
ρατῆρῳ ὅθεν, δι' αἱ Δυνάμεις προτίθενται νὰ ἐ-
φαρμοσῶσι τὸν οικονομικὸν ἔλεγχον μόνον ἐπὶ τῶν
δανείων τῶν προελεπομένων ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου πέμ-
πτου καὶ τῶν πρὸς ὑπερεῖαν ἡ γηγενέων προ-
σόδων.

(Τὸ ἐδάφιον 5 τῆς διακοινώσεως ἀφορᾷ, ὡς
γνωστὸν, εἰς τὴν ἄδειαν τῶν Δυνάμεων περὶ παρα-
τάσεως τοῦ προσθέτου φόρου τῶν 3 οἰο, ἵνα χρη-
σιμεύσῃ ὡς ἐγγυήσις δανείου 9,300,000 δραχμῶν,
οὗ 3,300,000 χρησιμοποιοῦνται εἰς ἀποζη-
μιώσεις τῶν ἰθαγενῶν Ἑλλήνων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον
δι' ἔργα δημοσίου ὠφελείας Σ. τοῦ Ἀγῶνος).

«Ἐν τῇ διατάξει τοῦ ἐδαφίου ἐξόμου δὲν ἐν-
υπάρχει ἡ ἐννοία τοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου.

(Ἡ ἐξήγησις αὕτη ἐδόθη, διότι τὸ οἰκτεῖον ἐδά-
φιον τῆς διακοινώσεως ἐγέννησε τὴν ὑπόνοιαν περὶ
διοικητικοῦ ἐλέγχου. Κατὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην
οἱ πρόδικοι θὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς συμβούλους
τῆς κρητικῆς πολιτείας διὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφο-
ρῶσας εἰς τοὺς οἰκτεῖους ἐκάστης Δυνάμεως δη-
κόους. Σ. Ἀγῶνος).

«Ἡ ἐπιτροπία, περὶ ἧς προέβλεπε τὸ ἐδάφιον
10 § 2 ἔχει χαρακτῆρα προσωρινόν.

(Πρόκειται περὶ τῆς μιντῆς ἐπιτροπῆς σχηματι-
ζομένης κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν προξένων καὶ κατὰ
τὸ ἥμισυ ἐκ Κρητῶν, ἧς ἡ ἐξέτασις τῆς περι-
πτώσεως ἀπαλλοτριώσεως ἱστανίων, γηπέδων, νε-
κροταφείων τῶν γενομένων ἐπὶ βλάβῃ τῶν μου-
σουλμανικῶν κοινοτήτων. Σ. Ἀγῶνος).

«Εὐχόμενοι κύριοι Πληρεξούσιοι, ὅπως μετὰ τὴν
ἐκδήλωσιν τῆς γνώμης τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ
ζητήματος δ' ἐμνημόνευσα, προδῆτε εἰς τὴν διαρ-
ρῶσιν τοῦ Συντάγματος ἐν πνεύματι σφρόνους
ἐλευθερίας, λαμβάνοντες κατὰ τὸ σπλάχν τοῦτο τῶν
ἐργῶν ὅμων ὑπ' ὅριον δι' ὅριον καὶ κρητὶς
τῆς ἀπαιτοῦται λειτουργίας τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν
τυγχάνει ἡ πλήρης καὶ τελεία ἀνεξαρτησία τῶν
δικαστικῶν λειτουργῶν.

«Ἐκφράζων δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡρέμα
ἀλλ' ἀσφαλῶς βαίνομεν πρὸς τὴν πληρωσιν τῶν
Ἑθνικῶν πόθων, δέομαι τῷ Ὑψίστῳ ἵνα σκέπῃ
σύμπαρ τὸ Ἑλληνικόν.

Τὴν ἐπιύσαν Πέμπτην ἡ κρητικὴ συνέλευσις
προέβη εἰς τὸ ἐπόμενον ψήφισμα:

«Ἡ Βα. Συντακτικὴ τῶν Κρητῶν Συνέλευσις
μετὰ τὴν ἐκφρασιν τῆς βαθείας δόξης τοῦ Κρη-
τικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ μὴ ἐκ νέου πραγματοποιήσει τῶν
Ἑθνικῶν πόθων του, λαδοῦσα γνώσιν τοῦ πρὸς
αὐτὴν διαγγέλλματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ ἐπά-
του Ἀρμοστοῦ, ἐν τῷ ὅποιον ὑπὸ τὴν ἰδιότητά Του,
ὡς ἀντιπροσώπου καὶ ἐντολοδόχου τῶν Προστα-
τῶν Δυνάμεων διεμνημόνευσε τὴν κατὰ τὰς
Προστατῆδας Μεγάλας Δυνάμεις ἀκριβῆ τῶν ἀμ-
φοσητούμενων διατάξεων ἐννοίαν τῆς ἐπὶ ἡμερο-
μηνίαν 10/23 Ἰουλίου ἐ.ε. ἀνακοινώσεως ἐκ μέ-
ρους τῶν Προστατῶν Δυνάμεων, διαβεβαιώσας
ὅτι οὐ μόνον δὲν θίγεται ἡ αὐτονομία τῆς νήσου
διότι διοικητικῶς μὲν ἔλεγχος δὲν ὑπάρχει, ὁ δὲ
οἰκονομικὸς περιορίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ συναφθη-
σομένου δανείου — ἐφ' ὅσον ἡ σύναψις τοιούτου ἡ-
θελεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς συνέλευσεως — καὶ τῶν πρὸς
ἐλευθερίαν αὐτοῦ ἡγγυμένων προσόδων, ἡ δὲ μι-
κτὴ ἐπιτροπία, ἡ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ Κρητῶν σχηματι-
θρομένη θὰ ἔχῃ χαρακτῆρα προσωρινόν, ἀλλὰ καὶ
παρέχονται νέαι ἐνδείξεις τῆς πρὸς τὴν νήσον ἐμ-
μενείας τῶν Προστατῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὡς
ἡ ἐντὸς μικροῦ καθόδος Ἑλλήνων ἀξιοματικῶν,
ὅπως ἀναλάβωσιν ὑπερεῖαν ἐν Κρήτῃ, ἐπὶ τῇ ἐλ-
πίδι δι' ἐν οὗ μακροῦ χρόνου αἱ Προστατῆδες Με-
γάλοι Δυνάμεις εἰς ὧν τὰς ἐμμενείας πρὸς τὴν Κρή-
την διαθέσεις πέποιθεν ἡ Συνέλευσις, θέλωσι πλη-
ρῶς τοὺς διακαεῖς Ἑθνικοὺς πόθους τοῦ Κρη-
τικοῦ λαοῦ, ἐκφράζουσα τὴν βιβυτάτην πρὸς Ταῦ-
τα, ἐδῆναι μὲν τὴν Κρητικὴν λαόν.

Ψηφίζει:

Α.) Ἀπὸ τῶν δι' ἡ Κρητικὴ Πολιτεία διὰ τῶν
νομιμῶν ἐξουσιῶν θέλει προδῇ εἰς τὴν ἐφαρμο-

γὴν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ διακοινώσει τῆς
10/23 Ἰουλίου ἐ.ε., καθ' ὅσον αὐτὰ ἀπ' αὐτῆς
ἐξήρτηται, καὶ καθ' ἣν ἐρμηνείαν δίδει τὸ διαγ-
γέλμα τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Ὑπαίου Ἀρ-
μοστοῦ.

Β.) Ἀνατίθεται τῷ προέδρῳ Αὐτῆς, ὅπως δια-
βιβάσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξο-
χότητα τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν.

Ἐγένετο ἐν Χανίοις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1906

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Β'. Συντακτικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως
Ἀντώνιος Μιχαηλίδης

Οἱ Γραμματεῖς

Ἰωάν. Βογιατζάκης
Ἐμμ. Γ. Τσουδερός

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς 6 τοῦ Ἰστανίου ἡ Α.Ε.
ὁ ὑπατος Ἀρμοστής υπέγραψε διάταγμα γενικῆς ἀ-
μνηστείας ὅλων τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων τῶν
ἀπὸ 1ης Ἀγούστου καὶ ἐνεσθῆναι διαπραχθέντων.
Μετὰ τὸ διάταγμα τοῦτο πεποίθησι κρατεῖ. δι' οἱ
ἐνοποιοὶ οἱ εἰς Μαλάξαν συνελθόντες θὰ διαλυθῶ-
σιν ἡσυχῶς.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Χανίων ὁ στρατιωτικὸς
νόμος ὁ τοσοῦτον καταβλήσας τὴν νήσον αἰρεται
ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης. ἴσως δ' εἶναι κατηρ-
γῆμένος καθ' ἣν ὅραν γράφομεν, ἐξαλειφόμενον
οὕτω ἐνὸς τῶν σπουδαιωτάτων ἀποτελεσμάτων τοῦ
ἐκφρονος τοῦ Θεοῦ κινήματος.

Η ΣΚΑΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκ τῶν πρωτοφανῶν φρικαλοστοτήτων, ὅς διέπρα-
ξαν οἱ Βούλγαροι τῇ 30 Ἰουλίου 1906, κατὰ τῶν
ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολ. Ρωμυλίᾳ Ἑλλήνων, ἰδίᾳ
δὲ κατὰ τῆς Ἀρχιγύλης, κινήθει ὁ Μητροπολίτης
Ἀθηνῶν, ἐκρίνεν ἀναγκαστὸν εἰς τὴν χριστιανικὴν
ἐκκλησίαν ἐπεδίδωκεν νὰ ἀπευθύνῃ, ὡς γνωστὸν,
πρὸς τὸν προεστῆμενον τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας καὶ
ἀρχιεπίσκοπον Καντεβούριας τῇ 2 Ἀγούστου 1906
τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Σεβασμιότατον Ἀρχιεπίσκοπον Καντεβούριας

Λονδίνον

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπικαλεῖται τὴν εὐ-
μενὴ τῆς Ὑμετ. Σεβασμιότητος προσοχῆς ἐπὶ τῶν
ἀπαράδειγματις βίαιονπραγμάτων, τῶν ὅλων ἀδι-
καιολογῶν, ἐναντίον τῶν νομιμοφρόνων Ἑλλήνων
τῆς Βουλγαρίας καὶ ἐναντίον τῶν Ἑκκλησιῶν, τῶν
μοναστηρίων καὶ τῶν ἱερῶν, περὶ δὴ τὴν προ-
στασίαν, ἣν πέντες οὗτοι ὄφελον ν' ἀπολαύουν ἐκ
μέρους τῶν Μ. Δυνάμεων, δυνάμει τῆς βερολινεῦς
συνθήκης.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐξαιτεῖται δι' ὅμων
τὴν ἀδελφικὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας
πρὸς τὴν βρετανικὴν κυβέρνησιν, ὅπως τεθῇ τέρμα
εἰς περαιτέρω δολοφονίας καὶ διαπραχάς, ἐγκολα-
πτούσας ὕβριν εἰς τὴν ἐποχὴν εἰς ἣν ζῶμεν.

Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Θεόκλητος.

Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὁ Ἀγγλὸς ἱερέρχης
μετὰ μικρὴν σιωπὴν, ἣν δικαιολογεῖ μετ' ἄρκου χρι-
στιανικῆς! τῷ ὄντι φιλαλληλείας καὶ εὐαγγελικῆς!
συναδελφότητος, ἐκρίνε πρέπον καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα
ἐκείνου καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ μητροπολίτου Ἀθη-
νῶν νὰ παρεγγεῖλῃ εἰς τὸν ἐπίσκοπον Γιβραλτάρ,
ὅπως οὗτος διατάξῃ τὸν ὑποκείμενον αὐτῷ ἱερέα
τῆς ἐν Ἀθήναις ἀγγλικῆς ἐκκλησίας νὰ μεταβιβάσῃ
ὡς ἀπόκρισιν τὰ ἐπόμενα:

«Παρακαλεῖσθε, λέγει ὁ ἐπίσκοπος Γιβραλτάρ
πρὸς τὸν ὑποκ

γεται ὁ κανονισμὸς τοῦ σχολείου καὶ πᾶσα

Παντί τῷ αἰτοῦντι ἀποστέλλεται καὶ παρα-
γίνεται ὁ κανονισμὸς τοῦ σχολείου καὶ τῆς

έπεται ο κανονισμός του σχολείου και πᾶσα
ἄλλη πληροφορία.